29/03/2023

Διαδικτυακή Συνάντηση Γονέων της Μητρόπολης Κέρκυρας: Τι μας διδάσκουν τα «δύσκολα» παιδιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

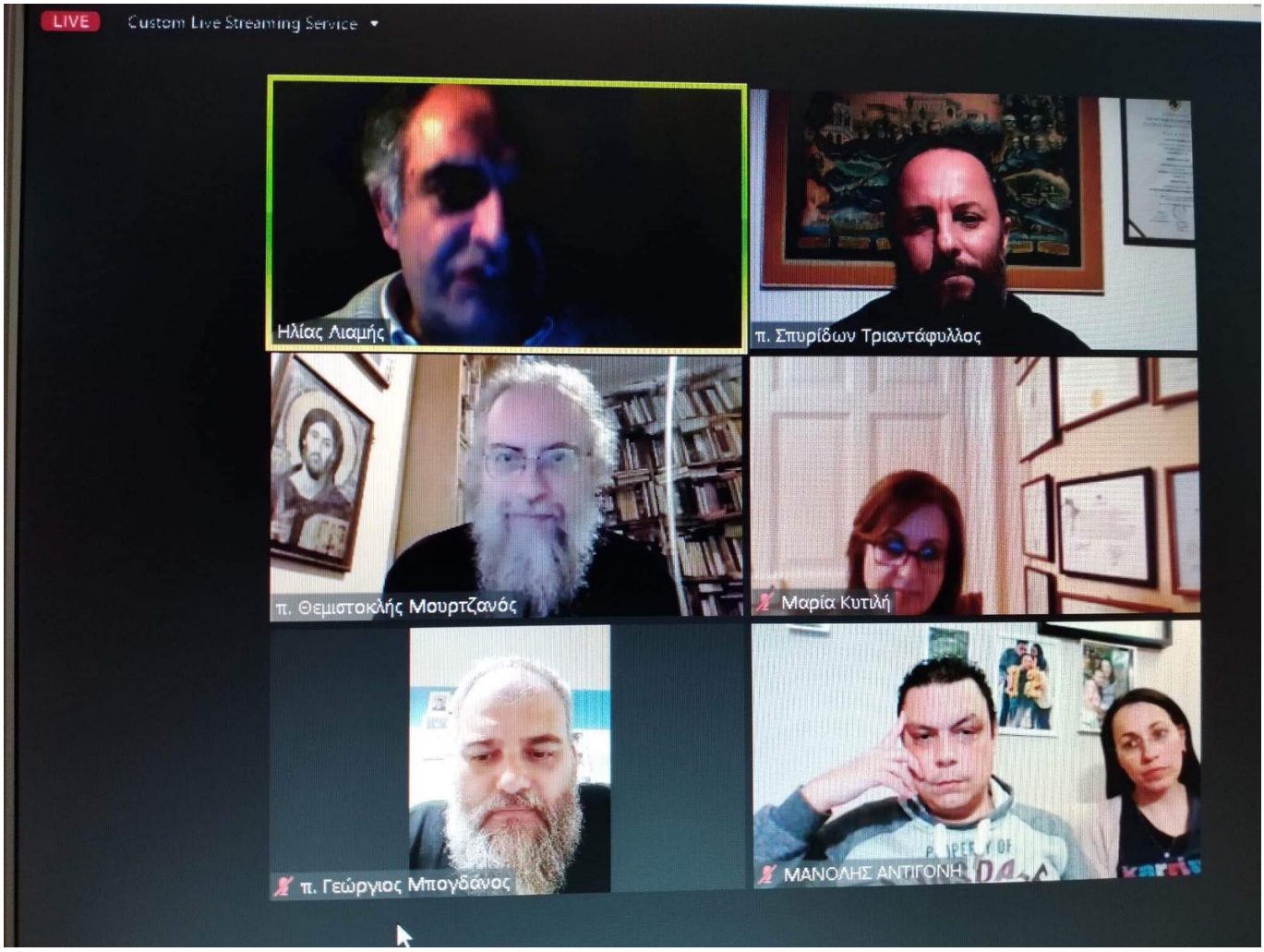

Η πέμπτη συνάντηση της Σχολής Γονέων της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, πραγματοποιήθκε την Κυριακή 26 Μαρτίου 2023, με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, προς ωφέλεια των νέων γονέων και ζευγαριών που συμμετέχουν σ'αυτήν.

Επίσημος προσκεκλημένος και ομιλητής ήταν ο κ. **Ηλίας Λιαμής**, Θεολόγος, μουσικός και συγγραφέας. Το θέμα που ανέπτυξε ήταν **τι μας διδάσκουν τα «δύσκολα» παιδιά.**

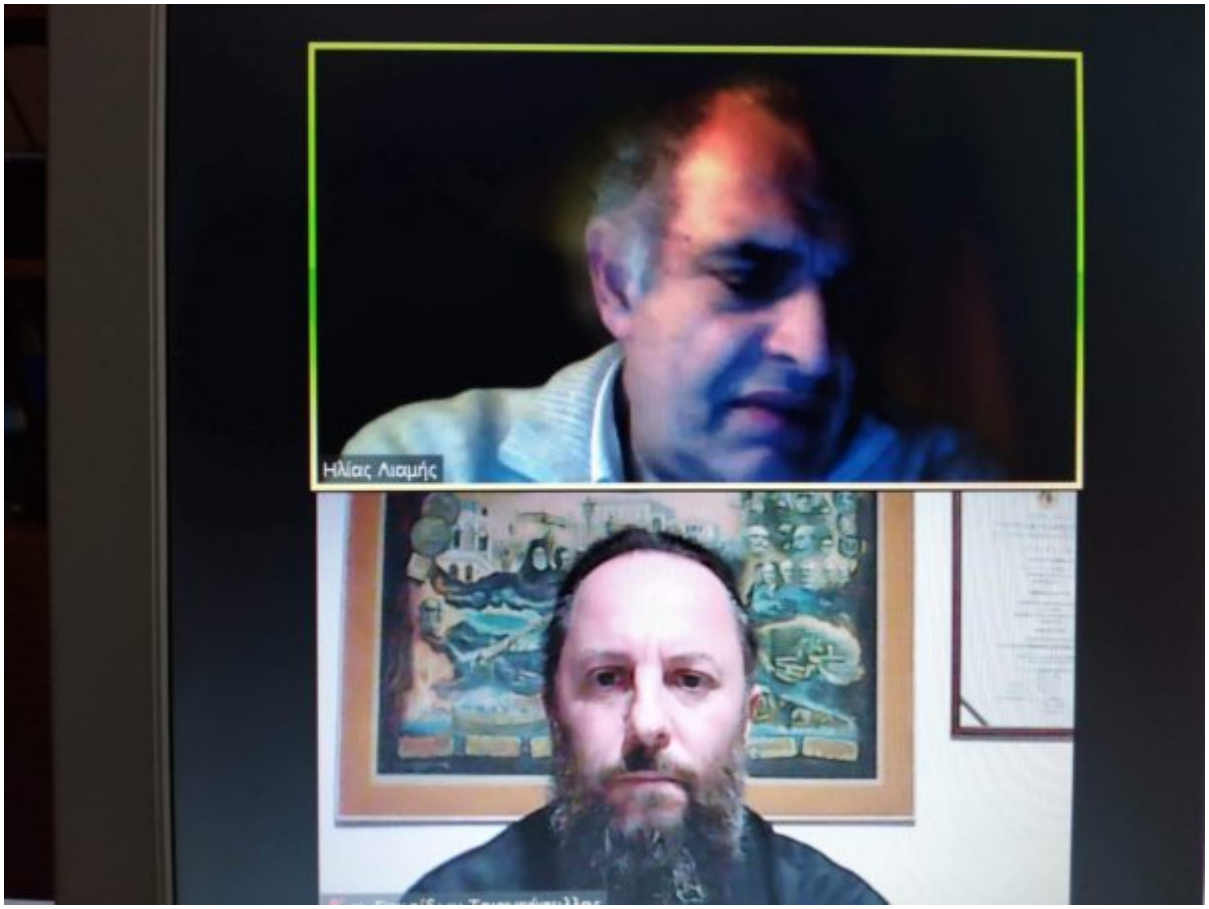

Η ομιλία πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά μέσω της πλατφόρμας ZOOM και υπήρξε μεγάλη συμμετοχή από την Κέρκυρα αλλά και από άλλα μέρη της Ελλάδας.

Ηλίας Λιαμής: Το να είσαι γονιός είναι μια ισόβια σπουδή

Ο κ. Λιαμής ξεκίνησε την ομιλία του λέγοντας : «Το να είσαι γονιός είναι μια ισόβια σπουδή. Πολλοί γονείς νομίζουν ότι έχουν εύκολα παιδιά. Μετά όμως αναθεωρούν και αιφνιδιάζονται καθώς τα παιδιά τους μεγαλώνουν.

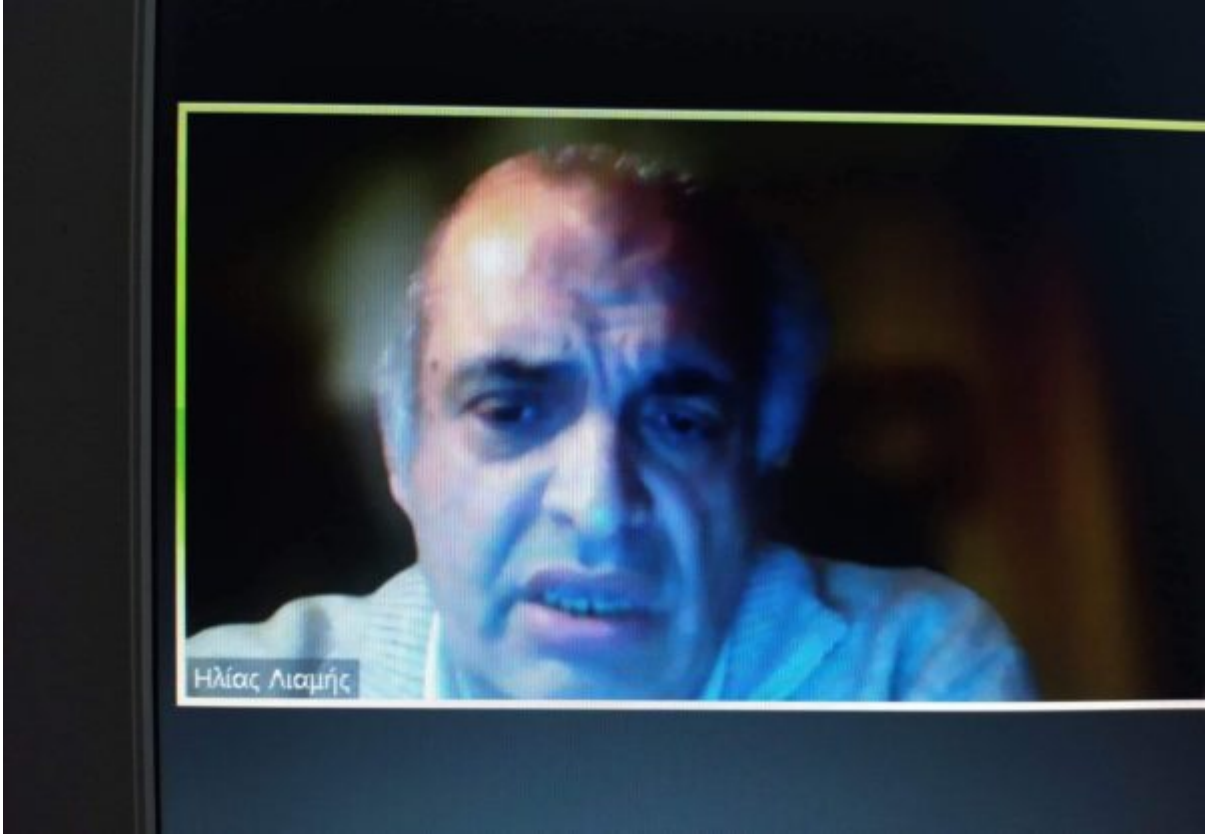

Η εφηβεία είναι μια περίοδος καλή, διδακτική, αλλά και αιφνιδιαστική.Από την άλλη πλευρά, ο γονέας είναι μια απασχόληση εικοσιτετραώρου ωραρίου, χωρίς διακοπή, χωρίς ανάσα, που κάθε στιγμή η έννοια σου τρέχει στο παιδί σου. Αυτό είναι ωραίο, τρυφερό αλλά και προκλητικό. Πρέπει να εξελιχθείς.

Όποιος λέει ότι έχει ένα δύσκολο παιδί, να ξέρει ότι και για το παιδί του είναι ένας δύσκολος γονιός. Η σχέση αυτή είναι έντονη. Είναι σε διαρκή εξέλιξη όσο το παιδί μεγαλώνει.

Υπάρχει ένα βασικό ερώτημα: Τί κερδίζει κανείς αν γίνει γονιός; Γλυτώνει κάτι αν δεν γίνει; Ένας άνθρωπος που δεν έχει αποκτήσει παιδιά, θεωρητικά, φαίνεται ότι έχει αποφύγει κάποιες έννοιες. Όμως, όποιον δρόμο και να ακολουθήσει κανείς έχει τον σταυρό του.Δεν υπάρχει όμως και σταυρός χωρίς την δυνατότητα της ανάστασης. Μόνο μέσα από τις δυσκολίες και τις προκλήσεις ο άνθρωπος ωριμάζει, εξελίσσεται.

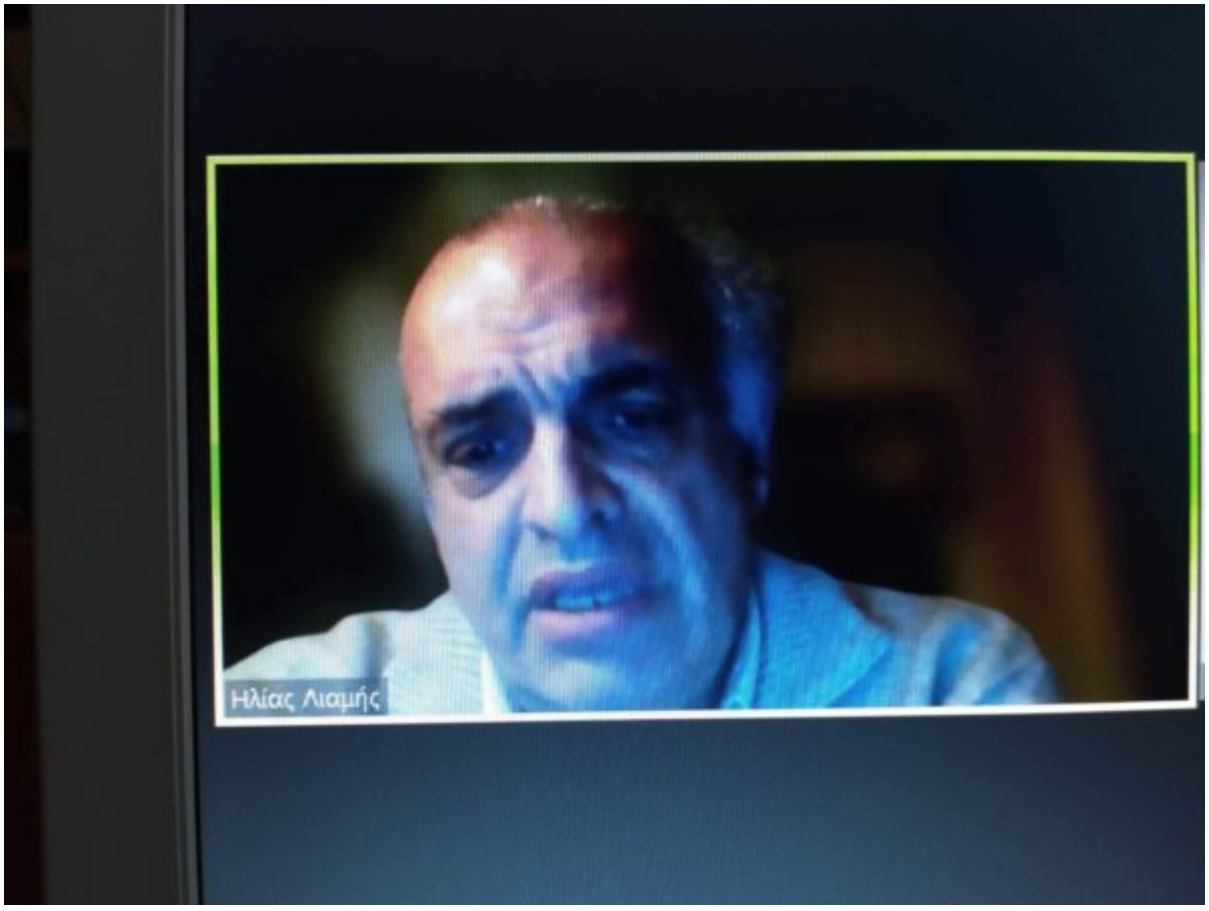

Όταν ακούμε για ένα «δύσκολο» παιδί, εννοούμε ένα βολικό παιδί. Αυτό που δεν μας ενοχλεί, δεν μας επιβαρύνει, δεν αλλάξαμε το πρόγραμμά μας για χάρη του και που αποδέχθηκε τα σχέδιά μας γι’ αυτό. Η δυσκολία και η απογοήτευση έρχονται στη συνέχεια.

Δεν φταίει όμως αυτό που μας απογοήτευσε, αλλά η αδυναμία μας να αποδεχθούμε την πραγματικότητα για τις λάθος προσδοκίες που είχαμε γι’ αυτό. Τα παιδιά είναι ευαίσθητα στο τί λαμβάνουν από τους γονείς. Πολλές φορές αντιλαμβάνονται σκέψεις μας που δεν έχουν ντυθεί με λόγια.

Ένα παράδειγμα είναι η εσωτερική πάλη πίστης και αμφιβολίας του γονέα που δεν μοιράστηκε με το παιδί του και όμως το παιδί το αντιλαμβάνεται. Τα παιδιά διαισθάνονται και τα καλά και τα αρνητικά που κρύβονται στην ψυχή των γονέων τους.

Οι νεόι γονείς καλό είναι να ταυτίσουν απόλυτα την παιδαγωγία με την πνευματική τους προκοπή.

Η καλύτερη ανατροφή για το παιδί είναι να νιώθει ότι οι γονείς του έχουν μια πλούσια πνευματική προκοπή. Φοβόμαστε να μιλήσουμε στα παιδιά μας για την εξέλιξή μας. Αυτά όμως ικανοποιούνται όταν έχουν γονείς που εξελίσσονται. Η πρόοδος, η εξέλιξη, η ωρίμανση δεν σταματάει ποτέ.

Για να δουλέψει κανείς ως προς τα γονεϊκά πρότυπα για το τί σημαίνει δύσκολο παιδί, είναι σημαντικό να δούμε προσεκτικά την παραβολή του ασώτου υιού. Είναι παρηγορητική για τους γονείς.

Το σπίτι του σπλαχνικού πατέρα είναι η εκκλησία, η βασιλεία, ο παράδεισος. Και

όμως, για τα δυο παιδιά είναι αφόρητος. Ο μικρός γιός θέλει να φύγει, ενώ ο μεγαλύτερος αποκαλύπτει πόσο δύσκολα περνάει. Ο καλός πατέρας εδώ έχει δυο δύσκολα παιδιά. Αντιμετωπίζει την κατάσταση με την σιωπή. Αυτή η σιωπή στη συνέχεια αποδεικνύεται μεγίστη σοφία για δυο λόγους.

Ο πρώτος είναι ότι θα μπορούσε να υπάρξει απειλή από τον πατέρα προς του υιό, και ο δεύτερος λόγος είναι ότι ο πατέρας γνώριζε την εξέλιξη και πιθανόν να έβλεπε στο παιδί του το αναπόφευκτο της φυγής. Αυτό που μας διδάσκει η παραβολή είναι ότι πρέπει ώς γονείς να αφήσουμε την ανάγκη να διδάσκει.

Προστατεύουμε πολύ τα παιδιά μας. Δεν επιτρέπουμε στη ζωή την ίδια να συμμετάσχει και εκείνη λιγάκι στην ανατροφή των δύσκολων παιδιών μας, απαλλάσσοντας τα από κάθε ευθύνη, συνέπεια, δυσκολία. Η ζωή δεν χαρίζεται. Προσφέρει ευκαιρίες, όχι όμως για πάντα.

Ένα μεγάλο κεφάλαιο είναι η ευγνωμοσύνη.

Τι μπορεί να μάθει κανείς από ένα ζόρικο παιδί; Πρέπει να ευγνωμονούμε τα παιδιά μας, γιατί είναι από τις λίγες σχέσεις που πιθανόν να μας μάθουν μια αγάπη χωρίς την προσδοκία της ανταπόδοσης. Αυτά μπορεί να εκτιμήσουν ό,τι τους προσφέραμε όταν δεν θα είμαστε πλέον στη ζωή. Είμαστε υποχρεωμένοι να μάθουμε στα παιδιά μας τί σημαίνει ευγνωμοσύνη.

Μια αρετή που πρέπει να έχει κάθε γονιός είναι η σιωπή. Πολλές φορές αξίζει να μιλάμε στον Θεό για τα παιδιά μας και όχι το αντίθετο. Επίσης πόσες φορές τα ίδια μας τα παιδιά μας στρέφουν προς τον\την σύντροφό μας. Αυτά κάποια στιγμή θα φύγουν. Η καλή γονεϊκή σχέση για τα παιδιά είναι πηγή χαράς. Πηγή που ελαττώνεται το βάρος τους».

Κλείνοντας ο ομιλητής τόνισε ότι, ένα τελευταίο το οποίο είναι πρόβλημα γιατί βρίσκεται μέσα στα κόλπα που κάνουμε για να αγαπηθούμε από τα παιδιά μας είναι η κριτική τους. Φοβόμαστε την σύγκρουση που θα ακολουθήσει, ενώ δεν πρέπει. Δεν ξέρουμε να διαφωνήσουμε αλλά μόνο να συγκρουστούμε. Φοβόμαστε να βάλουμε όρια, τα οποία τα παιδιά ξέρουν να αμφισβητήσουν και να πιέσουν να μην ισχύσουν, ενώ τα επιθυμούν.

Είναι ωραίο να δουλεύεις βάσει αρχών χωρίς να υπολογίζεις το κόστος. Τα παιδιά θέλουν γονείς συνεπείς με δυνατότητα να οριοθετούν και γονείς ολοκληρωμένους στην συζυγική τους σχέση. Χωρίς προσευχή, γονεϊκότητα δεν μπορεί να σταθεί. Γιατί, τα χέρια των παιδιών μας δεν τα κρατάμε εμείς αλλά κάποιος Άλλος. Δηλαδή ο Θεός. Και Αυτός δεν αφήνει κανέναν στην τύχη του.

π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός: Ο δρόμος της καρδιάς περνάει μέσα από την συγχώρεση

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, **Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός,** μεταφέροντας τις πατρικές ευχές και ευχαριστίες του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου κ. Νεκταρίου** τόσο προς τον ομιλητή, όσο και σε όσους συμμετείχαν στην διαδικτυακή συνάντηση της Σχολής Γονέων.

Ο π**. Θεμιστοκλής** έκανε μια μικρή παρουσίαση του νέου βιβλίου του κ. Ηλία Λιαμή που τίτλο έχει «**Καρδιά….ο δρόμος που ξέχασες**», λέγοντας, ότι πρόκειται για ένα βιβλίο που μας ανοίγει έναν δρόμο σημαντικό.

Τον δρόμο της καρδιάς ο οποίος περνάει μέσα από την συγχώρεση, από την εκκοπή του θελήματος. Έναν δρόμο βαθιάς πίστης, έναν δρόμο που έχει πολλές πρακτικές διαστάσεις.

Ακολούθησε ένας ιδιαίτερα γόνιμος διάλογος που συντόνισε ο υπεύθυνος της Σχολής Γονέων π. Σπυρίδων Τριαντάφυλλος. Η επόμενη και τελευταία για φέτος συνάντηση θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 14 Μαΐου 2023, στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητρόπολης, με ομιλητή τον κ. Δημήτριο Καραγιάννη, παιδοψυχίατρο και συγγραφέα.